

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	554 - 06 - 168
Дата	10 / 02 2015 г.

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
43-то НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

51
16
[Signature]

ДО
МИНИСТЪРА НА
ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Д-р ПЕТЪР МОСКОВ

В Ъ П Р О С

от

д-р Султанка Петрова – народен представител от ПГ на ПФ

На основание чл.90, ал.1 от Конституцията на Република България и чл.91, ал.1 от ПОДНС внасям актуален въпрос

Относно: Ползите и вредите от задължителните ваксини за деца.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

Във връзка с Наредба № 15 от 12.05.2005 г. за имунизациите в Република България и последващите изменения с цел предпазване на българските граждани от заразни болести, в нашата страна се прилага „Имунизационен календар на Република България“, представляващ утвърдена от министъра на здравеопазването схема на приложение на задължителните планови имунизации и реимунизации, която включва подлежащите възрастови групи, видовете препарати, сроковете и начина на приложението им.

Ваксините, които са обхванати в него, са задължителни.

В световен мащаб много от ваксините, които у нас са задължителни, в редица държави са препоръчителни. Практиката показва, че у нас понятието „задължителни“ има обтекаемо приложение, тъй като към момента не са известни наложени санкции на физическо лице, затова че не е ваксиниран или не е ваксинирал детето си, както е предвидено в чл.209, ал.3 от Закона за здравето.

Тук е моментът да се отбележи също, че за задължителните ваксини плаща държавата, а за препоръчителните плащаме сами. В тази връзка през последните години възникнаха редица спорове относно ползата и вредата от поставянето на ваксините. Много хора се обявяват против тяхната употреба и са твърдо убедени, че изобщо не трябва да се правят имунизации. Наблюдава се нарастване броят на родителите, които отказват да ваксинират децата, тъй като се страхуват от евентуални нежелани ефекти при имунизация.

В интерес на обективността следва да се подчертае, че сегашните генерации родители не са имали съприкосновение с болести като: (полиомиелит) детски паралич, морбили и др., тъй като благодарение на откритите и прилагани ваксини тези болести – бич за обществото на нашите баби и дядовци са завинаги изкоренени. Родителският протест донякъде може да се обясни и от липсата на достатъчно точна и пълна информация за регистрираните усложнения и странични ефекти, а така също и от реалните рискове, които могат да бъдат предотвратени с ваксините.

Обществено известен е фактът, че съществува обединение на родителски НПО, които с помощта на петиция искат промяна в чл.58 от Закона за здравето в посока отпадане задължителността на ваксините от Имунизационния календар.

Ситуацията е сложна и трябва да се предприемат спешни и адекватни мерки в отговор на наболелия разнопосочен обществен интерес.

Чл.5 от Конвенцията за правата на човека и биомедицината гласи следното: *„Всяка интервенция, свързана със здравето се извършва само със свободно и съзнателно изразеното съгласие на заинтересованото лице“*, което означава, че всяко лице има право да получава предварително необходимата информация за целта и очаквания резултат от съответната интервенция.

Решението на всеки родител е индивидуално, но това съвсем не изключва ролята на държавата да работи в защита на широкия обществен интерес от превенция на епидемични, пандемични и други опасни заболявания. В изпълнение на тази си дейност именно държавата и нейните компетентни органи са тези, които следва да разясняват целите на задължителното ваксиниране, както е предвидено в Имунизационния календар. Така на всеки родител, който отказва да ваксинира детето си, трябва да се разясни отговорността му за последствията в случай, че детето се разболее и зарази и други лица.

От друга страна държавата и отделните нейни граждани следва да носят отговорност както при евентуални постваксинални увреждания, така и при увреждания в резултат на непроведени имунизации. Именно поради това доверието и комуникацията, както и навременната достоверна информация, би следвало да са сред основните инструменти, които биха довели до един положителен резултат в тази насока.

Изхождайки от причинната обусловеност и контекста на казаното дотук би било добре да бъде популяризирана информацията сред населението, а именно че ваксините като биотехнологични и генноинженерни продукти се разрешават

единствено и само от Европейската агенция по лекарствата, което от своя страна е гаранция, че съществува единен европейски контрол върху тяхната безопасност, ефективност и имуногенност. Също така е важно да се подчертае фактът, че съвременните ваксини са високопречистени и високотехнологични продукти, които се създават в строго контролирана среда, а масовата им употреба започва след сериозни клинични изпитвания на ползите и вредите от тях, тъй като първото изискване към всеки лекарствен продукт, включително и към ваксините, е безопасността. Съществуват точни и ясни правила как да се гарантира безопасността на ваксините, която се измерва чрез тежестта и честотата на нежеланите реакции.

В тази връзка уважаеми господин министър е и моят въпрос:

Предвижда ли Министерството на здравеопазването, под Ваше ръководство като настоящ негов министър, да проведе информационна кампания с цел по-голяма прозрачност и яснота, относно „Имунизационен календар на Република България“ и конкретно какви мерки възнамерявате да предприемете във връзка с възникналите напоследък спорове относно ползата и вредата от задължителното ваксиниране, както и по отношение на отказа на немалка част от родителите в България да имунизират децата си?

Какви мерки смятате да предприемете, за да бъде българският родител по-информиран относно същността, ползата и евентуалните постваксинални нежелани лекарствени реакции на имунизациите?

Ще определите ли нормативно лицата, които следва да предоставят тази така нужна на обществото ни информация, и бихте ли взели участие в обществена дискусия на тази тема?

Моля отговорът на Въпроса ми да бъде в писмена форма.

София, 10.02.2015 г.

Народен представител:

/д-р У. Петрова/